

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΒΙΚΗΦΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΒΗΒΗΟΥΣ ΚΑΙ ΝΗΑΝΙΔΑΣ

Ἐγκαιριμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς ἐλεύθερον ἀνάγνωσμα δι' ὅλα ἐν γένει τὰ Σχολεῖα (1932)
Τιμηθὲν διὰ τοῦ Ἀργυροῦ Μεταλλίου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν (1935).

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ἸΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ἘΣΠΕΡΙΚΟΥ: Ἐπίσεια δραχμῆς 100. Ἐξέμνησι δραχ. 55. Τρίμηνη δραχ. 30.
ἘΣΠΕΡΙΚΟΥ: Αἰγιόπου γράσεια διατιμ. 50.
Ἀμερικανικῆς δολλάρια 3.—Ἀγγλικῆς καὶ ὁμων ἐν γένει τῶν Ἑλλῶν Κρατῶν σελλίνα 10.
Ἐξέμνησι καὶ Τρίμηνη ἀναλόγως

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΙΑΡΥΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν Ἰνν Δεκεμβρίου ἀλλ' αἱ συνδρομαὶ ἀρχίζουν τὴν Ἰνν οὐδὲποτε μινός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Ἐυριπίδου ἀριθ. 42, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 48ος

Ἀθήναι, 14 Ἰανουαρίου 1939

Ἔτος 61ον.—Ἀριθ. 7

ΟΙ ΘΑΛΑΣΣΟΛΥΚΟΙ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ RUDYARD KIPLING

—Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενον—

Ὁ Χάρβεϋ διαμαρτυρήθηκε ἐνὸς ὅλο τοῦ αἵμα εἶχε ἀνέδει στὸ κεφάλι του, ὁ Ντάν ἀπὸ μέρους του ἦταν ἀγὼρι τετραπέρατο κι' ὕστερα ἀπὸ δέκα λεπτῶν ἀνάκριση βεβαιώθηκε πὼς ὁ Χάρβεϋ δὲν ἔλεγε ψέμματα— ἢ τοῦλάχιστον δὲν ἔλεγε πολλὰ ψέμματα. Ἄλλωστε ἦταν δεμένος μὲ τὴν φοβερώτερο ἔρκο πὸ γινώσκουν τ' ἀγὼρια κι' ἕως βρισκόταν ἀκόμη μπροστὰ τοῦ ὀλοζώντανος, μὲ τὴν ἀκρὴ τῆς μύτης του κοκκινισμένη, καὶ τοῦ διηγόταν τὸ ἔνα ἀπίστευτο πρᾶγμα ἐπάνω στ' ἄλλο.

—Διάβολε! ἔκανε τέλος ὁ Ντάν, μὲ ὅσο πὸς ἔντονο ὕφος μποροῦσε, ὅταν ὁ Χάρβεϋ τελείωσε τὴν περιγραφὴ τοῦ τραίνου, πὸς ἦταν βαφτισμένο μὲ τ' ὄνομά του.

Ἦστερα στὸ πλατὺ του πρόσωπο ζωγραφίστηκε ἕνα πονηρὸ χαμόγελο.

—Σὲ πιστεύω, Χάρβεϋ. Ὁ μπικμπᾶς, γιὰ πρώτη φορὰ στὴ ζωὴ του τὴν ἔπαθε.

—Ναί, ναί, τὴν ἔπαθε, εἶπε ὁ Χάρβεϋ, πὸς ἔλπιζε πὸς γρήγορα θὰ πλήρωνέ ἐκεῖνο πὸς τοῦ ἔκανε ὁ γέρος Τρούπ.

—Θὰ γίνῃ ἔξω φρενῶν ἔταν τὸ καταλάβῃ. Γιατὶ ἂν εἶναι πρᾶγμα πὸς συχαινεταὶ ὁ πατέρας μου, εἶναι τὸ νὰ βγαίνῃ γελασμένος.

Ὁ Ντάν κάθησε χάμω καὶ ἀρχισε νὰ χτυπιέται.

—ὦ, Χάρβεϋ, μὴ μοῦ χαλάσης τὸ παιχνίδι, εἶναι τόσο ὠραῖο.

—Δὲν ἔχω καμμιά διάθεση νὰ ξαναφάω ἄλλη μιὰ γροθιά

σάν ἐκεῖνη πὸς μοῦδωσε πρὶν ὁ πατέρας σου. Μὰ δὲν θέλω κιόλας νὰ παραδεχθῶ πὼς εἶχε κι' ἄδικο.

—Ἔννοια σου καὶ ὁ πατέρας μου ὅσο καὶ νὰ ἴδῃ πὼς εἶχε δικίω ὁ ἄλλος, δὲν θὰ τοῦ τὸ πῆ ποτέ. Θὰ τὴν ξανάτρωγες τὴ γροθιά μὲ τὰ ἔλα σου. Ὅσο πὸς γελασμένος βῆ, τόσο πὸς πολὺ θυμώνει. Ὅσοσο καὶ χρυσωρυχεῖα καὶ πιστόλια, σάν νὰ παραπάη!

—Ἐγὼ δὲν εἶπα λέξη γιὰ πιστόλια, διαμαρτυρήθηκε ὁ Χάρβεϋ,

γιατὶ εἶχε βάλῃ ἐκεῖνο τὸν ἔρκο.

—Ναί, δικίω ἔχεις, γιὰ πιστόλια δὲν ἐμίλησες. Λοιπὸν σοῦ τραῖνα ἰδιωτικὰ, ἕνα βαφτισμένο μὲ τὸ δικὸ σου τ' ὄνομα καὶ τ' ἄλλο μὲ τὸ δικὸ τῆς καὶ διακόσια δολλάρια τὸ μῆνα χαρτζιλίκι, ἔλα αὐτὰ παταμένα χάμω μὲ μιὰ γροθιά στὴ μύτη, γιατί δὲν θέλησε νὰ δουλέψῃ μὲ δέκα καὶ μισὸ δολλάρια τὸ μῆνα. Μωρέ, τοῦτο ἦταν τὸ πὸς πετυχημένο φάρεμμα τῆς χρονιάς!

Καὶ ὁ Ντάν ἀρχισε νὰ γελάῃ ἀθόρυβα.

—Λοιπὸν εἶχα δικίω, εἶπε ὁ Χάρβεϋ πὸς νόμισε πὼς βρῆκε ἕναν ὑποστηρικτὴ.

ΜΙΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΙΚΟΝΑ

Γύρω στὸ νιογέννητο ἀδελφάκι

—Θέλω νάνεβώ στην κορφή του βουνού, αποκριθήκη άφοβα ο Γιαννάκης.
 —Για να κάμης τί ;
 —Για να βρω το Βοτάνι της Ζωής. Η μητέρα μου είναι άρρωστη και πρέπει να τής το πάω για να γίνει καλά.

Το Γεροντάκι κοίταζε τον Γιαννάκη καλά-καλά. Έπειτα του είπε :
 —Μπράβο, φαίνεσαι καλό παιδί. Μά έγω, που είμαι έν από τα Πνεύματα του βουνού, δέν θα σάφήσω νάνεβής στην κορφή του, άν δέν μου θερίσης πρώτα το στάρι μου.
 (*Ακολουθεί)

ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

Η ΓΥΦΤΟΠΟΥΛΑ

— ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΤΗΣ ΚΑΣ JEANNE COLOMBE —

— Συνέχεια από το προηγούμενο —
 «Νά πάρης τά μούτρα σου να ξανάρθης ! Νά μήν ξανάφανής από δώ, παλιοκόριτσο !»
 ... Έγώ, οδ, τδ είχα βάλει στην τρεχάλα. Ούτε γύρισα να ιδώ πίσω μου.

— Και πόσες μέρες είναι από τότε ; ρώτησε ο άγροφύλακας.

— Τρεις φορές βασίλευσε ο ήλιος. Τέσσερις με τον χτεσινό.

— Που κοιμόσουν αυτές τις μέρες ;

— Τή μιά φορά χώθηκα μέσα σ' ένα σωρό άχυρα, άλλη μιá φορά βρήκα μιá καλύβα έρημη και μισογκρεμισμένη την άλλη φορά κοιμήθηκα έξω από μιá μάντρα δέν έκανε κρύο.

— Και τί θα κάνης τώρα άν σ' αφήσω ελεύθερη ;

Τά μάτια της γυφτοπούλας άστραφταν και είπε :

— Θα γυρίσω ύπου νάβρω άλλους πατριώτες μου. Πολλοί πατριώτες μου γυρίζουν σ' όλο τον κόσμο.

— Κι' ως τότε πώς θα ζήσης ;

— Οδ, από ρίζες και λάχανα, άλλο τίποτε. Στά χωριά θα χορεύω και θα τραγουδω και θα μου δίνουν φωμί. Έπειτα, μπορώ να μαζεύω λιγαριές, να πλέκω καλάθια και να τά πουλώ.

Ο κύρ Πέτρος ακούγοντας τά λόγια της γυφτοπούλας έστριβε με άμηχανία τδ μουστάκι του.

— Αδτά δέν γίνονται, είπε. Πουθενά δέν άκούστηκε να γυρίζη από χωριό σε χωριό κορίτσι πρᾶμα καταμώναχο. . . Πάσων έ-

τών είσαι, μπορείς να μου πής ;

Η μικρή άρχισε να μετράη σοβαρά στα δάχτυλά της και είπε :

— Τόν Τρουγητή δέν θα μπορώ να τά μετρώ στα δάχτυλά μου.

— Δηλαδή τά χρόνια σου θα είναι περισσότερα από τά δάχτυλά σου. Πάει καλά. Τώρα λοιπόν είσαι δέκα

«Η Μαρία άρπαξε τδ σκυλί άπ' τδ λαμό»

φύλακας, τδ βράδυ έπιασα στο χωράφι του κύρ - Θανάση ένα κοριτσάκι, μιá γυφτοπούλα, νά την έδω.

— Άχ, αυτοί οι Τουρκόγυφτοι δπου πάνε κάνουν τή ζημιά τους μόνο αúτην έπιασες ;

— Μόνον αúτην. Οί άλλοι είχαν φύγει. Τδ βρήκα δλομόναχο. Είχε κλέψει δαυκιά και τά έτρωγε.

— Λαυκιά ! Χαρά στο στομάχι ! Και πώς δέν μου τόφερες στο σπίτι να τδ δώσω λίγη σούπα ; Πέτρο, παιδί μου, πώς άλλαξες ;

— Μά μητέρα, σου είπα πως την έπιασα την ώρα που έκλεβε.

— Έκλεβε ; Και είναι κλεψιά δταν πεινάει κανείς και παίρνει πράγματα που θα τδ δέναν άν τά ζητούσε ; Ο κύρ-Θανάσης είναι σπλαχνικός άνθρωπος. Αν την έδλεπε τάχα δέν θα τής έδινε λίγο φωμί ; Έλα δώ, μικρούλα, πώς σε λένε ;

— Μαριά !

— Α, τί άμορφο όνομα ! Άμ δέν μου τδ λές πως είμαστε και συνονόματες ! Και είναι και χριστιανικό όνομα. Λοιπόν, Μαριά μου, θα πεινάς βέβαια Έλα μαζί μου να σου δώσω να φας.

— Τώρα νάταν κι' άλλο ! φώναξε η Έμορφία κατακαρδούμενη. Τής φέραμε ο πατέρας κι' έγω γάλα κι' έφαγε με πολλήν όρεξη. Και τή νόχτα δέν κρύωνε γιατί ο πατέρας ήρθε και την σκέπασε με την κουβέρτα.

— Πά-πά, την κουβέρτα του ! Μά δέν μου λές, Πέτρο μου, είσαι στα συγκαλά σου ; Σκοπεύεις να πάθης κανέναν πλευρίτη ; Και τώρα πρέπει ν' άπλωθής ή κουβέρτα σου στον τοίχο και να τιναχτή καλά-καλά. Και δέν μου λές, Πέτρο μου, τί σκοπεύεις να τδ κάνης τδ κορίτσι ;

Μά τούτο ίσα-ίσα συλλογιζόταν κι' ο κύρ-Πέτρος. Άφου λοιπόν διηγήθηκε στην μητέρα του όσα γνώριζε για τή γυφτοπούλα, τής είπε :

— Και σύ, μητέρα, τί λές ;

— Σπουδαία δουλειά, είπε περιφρονητικά ή γριά. Γονείς δέν έχει νάρθουν να τδ ζητήσουν — δέν έχει λοιπόν κανένα να τδ κοιτάζή. Δέν μπορούμε να τ' αφήσουμε να πάη

Τδ λασακόπουλο

πίσω σ' εκείνη την άγριογυναίκα που τδ έδερανε άλύπητα. Τδ κρατούμε, κι' όταν περάσουν τίποτε γύφτοι άπ' έδω, άν τής άρραή πηγαίνει μαζί τους. Είναι άμαρτία να τδ αφήσουμε χειμώνα καιρό να πεθάνη στους έρόμους άπ' τδ κρύο κι' άπ' την πείνα.

— Ζήτη ή γιαγιά μου ή καλή ! φώναξε γεμάτη χαρά ή Έμορφία.

— Νά μου ζήση ή καλή μου ή μητέρα ! φώναξε κι' ο άγροφύλακας δακρύνοντας από συγκίνηση.

Δέν έλιπιε ποτέ του πως ή κυρά-Μαρία θα δεχόταν να πάρη στο σπίτι της την γυφτοπούλα, γιατί συχινόταν από φυσικού της τούς Άτσιγγανούς. Γι' αúτδ μεγάλη ήταν ή χαρά και τδ γιού της και τής έγγονής της για την άπόφασή της αúτη.

— Λοιπόν, θα μείνης μαζί μας, Μαριά μου, να ιδής τί καλά που θα ζήσουμε, είπε ή Έμορφία στη γυφτοπούλα. Ύστερα πήρε τδ χέρι της και τά δυδ κορίτσια βγήκαν από την φυλακή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

— Πηγαίνετε σεις μπροστά, είπε ο κύρ-Πέτρος στην Έμορφία.

Έκείνος έμεινε πίσω με την μητέρα του για να την βοηθήση ν' άπλώσουν την κουβέρτα και να την τινάξουν για «να φύγη ή άκαθαροσία και ν' άερισθή». Τήν εποχή εκείνη δέν ήταν άκέρμη γνωστά τά μικρόβια.

Όταν ή κυρά-Μαρία ήρθε στο σπίτι βρήκε την Μαριά δρθή μες στη μέση της μεγάλης κάμαρας. Η γυφτοπούλα θαύμαζε τά έπιπλα και τάλλα πράγματα που δέν ήταν βέβαια και σπουδαία, μά γι' αúτην ήταν μεγάλη πολυτέλεια, άφου για πρώτη φορά στη ζωή της τά έβλεπε.

— Μήρρω μου, είπε ή κυρά Μαρία στην έγγονή της, πρόσεχε την να μήν καθήση πουθενά και λερώση, ύπου να πάω να τής βρω τίποτε ρουχαλάκια να την έλλάξουμε.

Ύστερα από λίγη ώρα ή κυρά Μαρία ήρθε κρατώντας φορέματα της Έμορφούλας. Πήρε μαζί της την γυφτοπούλα στο πλυσταριό κι' άφου την έγδυσε την έβαλε στην σκάφη και την έλουσε, όπως λούζουν τά σκυλάκια. Ύστερα την σφούγγισε καλά-καλά, την έντύσε και έπειτα κάθισε και την χτένισε με πολλν κόπο. Έσπασαν μάλιστα και μερικά δόντια από τδ χτένι της, γιατί που να ξεδιολούν τά πυκνά και χλιμοπε-

δεμένα άκείνα φρύγανα. Όταν επί-τέλους τέλειωσε τδ χτένισμα είχαν κι' οι δυδ τους ιδρώσει από την άγωνία.

Πρώτη φορά ή Μαριά είδε τέτοιες περιποιήσεις και όταν ή Έμορφία την πήγε μπροστά στον καθρέφτη και είδε πόσο κομψά και άμορφα ήταν ντυμένη, δέν ήθελε να πιστέψη τά μάτια της.

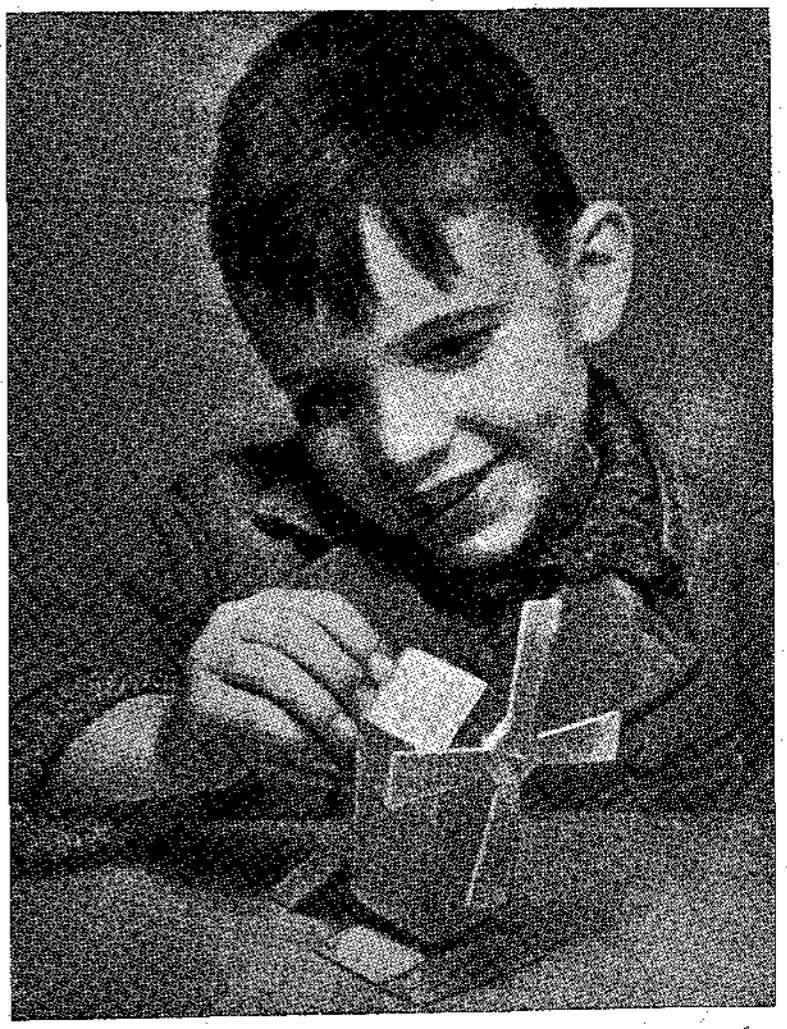
— Καλέ σύ είσαι, Μαριά μου δέν γνωρίζεις τον έαυτό σου ; είπε ή Έμορφία και άρχισε να γελάη και ή γυφτοπούλα ξέσπασε κι' αúτη σε γέλια. Κι' έπειδή τδ γέλιο δέν την έφτανε για να δείξη τή χαρά της, έτραξε και πήρε τδ ντέφι της που τδ είχε ξεχάσει στο πλυσταριό και πηδώντας στην μέση της κάμαρας άρχισε να χορεύη με μεγάλη χάρη. Κουνούσε και χτυπούσε έλαφρά τδ

ντέφι της με τδ χέρι της και με τδν άγκώνα κι' όσα χόρευε και πηδούσε, τόσο μεγαλύτερος γινόταν ο ένθουσιασμός της. Οί κοτσίδες της σείόνταν σαν δυδ μαύρα φίδια, τδ μελαχροινό και χλωμό πρόσωπό της έπαιρνε ένα ρόδινο χρώμα, τά δόντια της φαίνονταν πιδ άσπρα άκόμη άνάμεσα στα κόκκινα χείλια της και τά μεγάλα μάτια της άστραφταν από χαρά.

Η Έμορφία πρώτη φορά είχε ιδεί τέτοια χορό και χειροκροτούσε ένθουσιασμένη. Στο τέλος την έπιασε κι' αúτην ή μανία τδ χορού και σηκώθηκε και άρχισε να χορεύη προσπαθώντας να μιμηθή τις κινήσεις της Γυφτοπούλας. Μά γρήγορα άπόκανε και έπεσε κάθιστη στη μεγάλη πολυθρόνα της γιαγιάς της.

(*Ακολουθεί) ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΠΑΙΔΙΩΝ ΕΚ ΤΟΥ ΦΥΣΙΚΟΥ

—Ο μύλος γυρίζει, ο μύλος κροτάει : κλίπ-κλάπ !

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΔΣΚΗΣΒΙΣ

ΕΥΝΕΧΕΙΑ τοῦ 287ου Διαγωνισμοῦ Ἀόσεων. Αἱ λύσεις τοῦ φυλλαδίου τούτου δεκταὶ μέχρι τῆς 14 Μαρτίου.

69 Ἀσξίγριφος

Αὐτὰ ποῦ πέφτουν ἀπ' τὰ δέντρα
Στοῦ φθινοπώρου τὴν πνοή,
Μ' ἀρχαία πόλη τὰ ἐνώσεις
Γιὰ τὸ μαντείο τῆς κλεινῆ;
Προσθέτεις κ' ἓνα γράμμα' ἀκόμα,
Καὶ πόλη νέα ἔχεις τρανή.

Φώβερλεῖ

70. Συλλαβογριφος

Τὸ πρῶτο μου εἶναι σύμφωνο,
Τὸ δεῦτερο πλανήτης,
Καὶ δροσερὸ ἀπ' τὸ σύνολο
Πίνει νεράκι ὁ λύτης.

Ἰω. Παγανόπουλος

71. Μεταγραμματισμός

Χώρα θά βρῆς στὴ Μεσευράτη,
'Ἄλλ' ἀδικὰ θά πάνε οἱ κόποι
Τὸ δευτερό τῆς ἐν ἀλλάξῃς,
Γιατὶ καὶ πάλι θά κοιτάξῃς
Μιὰν ἄλλη, πὺ γνωστὴ σου, χώρα
'Ελληνική, σταφιδοφόρα.

Αἶνος

72. Στοιχειοτονόγριφος

Κι' ὁ βασιλεὺς κ' ὁ ἅγιος
'Ἄν χάση ἓνα του γράμμα
Κι' ὁ τόνος του ἀν κατέβῃ,

Στὴ γῆ σκυφτὸ τὸν βλέπουμε
— Λές καὶ τὸ εἶχε τάμα —
Μὲ κόπο νὰ δουλεύῃ.

Ἀττέ Ἰράμι

73. Μεταμορφώσεις

[Ἡ μία λέξις παράγεται ἐκ τῆς ἄλλης διὰ προσθήκης ἢ ἀφαιρέσεως ἐνὸς μόνου γράμματος, ἢ δι' ἀλλαγῆς τόνου. Ἀλλαγὴ τόνου καὶ γράμματος συγχρόνως δὲν ἐπιτρέπεται. Π. χ. πῖλος, πόλος, ἔλος, ἔλος, τέλος κτλ. καὶ ἄγριος, ἄγιος, ἄξιος, Ἀξίος.]

Ἡ Σκύρος δι' ἑξ μεταμορφώσεων νὰ γίνῃ Λέρος.

Βασίλισσα Νεφερίτι

74. Γρίφος

τε	τε	τε	τε	τε	τε
τε	τε	τε	τε	τε	τε
τε	τε	τε	τε	τε	τε
τε	τε	τε	τε	τε	τε

Σικριανόπουλος

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευμ. Ἀσκήσεων τοῦ φύλλ. 48.

583. Ἀντίδια (ἀντι, διά).—584. Ἐστία-Ἄστια (ἦ Ἄστια). — 585. Κύρος-κόρος.—586.

ΚΙ Κ Ε Ρ Ω Ν 587. ΚΑΥΚΑΣΟΣ (ἀσκάς, ὕσκα, Σκόκος, οὐς). — 588-592. ΚΑΚΩΣ Τὸ πτερωτὸν εἶναι τὸ Σ : Σωκράτης, ΟΣίρις, μίΣος, ἔνωΣός, ΠόροΣ.— 593, Ν ΠΕΡΙΚΛΗΣ-ΤΙΜΟ-

ΘΕΟΣ (ΠάΤρι, ἘΛΙών, ΡόΜη, ἼσοΟκράτης, Κόθηρα, ΛαΕρνης, Ἡροδοτος, ΣωΣάννη).—594. Ἐν Αἰγὸς Ποταμοῖς ἠετήθησαν ἑὶ Ἀθηναῖοι (ἐν, αἰγός, ποτά, μὲς, ἦτοι θύσανοι, ἄ, θίν, αἰ, οί).—595. Ἐνα κ' ἓνα κάνουν δύο (ἐν α κ', ἐν α κᾶ, νῶν δύο).

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[ΑΘ'—123]

Ἐδοξαί στὰ Διαπλασόπουλα-ες ὁ Καίνουριος Χρόνος νὰ φέρῃ κάθε ποθητὴ χαρὰ καὶ εὐτυχία.

Σανθὴ Ὑδραίοπουλα

[ΑΘ'—124]

Διὰ τοῦ ἀτροσιλοῦ «Φρίντων» ἀνεχώρησαν ἰνδόννιτο διὰ Πειραιᾶ, δνίδες Κοροτσέρη, Κολοκοτσά. Οἱ λόγσι παραμένον ἀγνωστα. Προσεχῶς θά προδοθῶν εἰς δηλώσεις στοῦς ἀντιπροσώπους τοῦ τῶπου. ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΙΣ ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΙ

[ΑΘ'—125]

Ντέκτιβ Χ, ἡ Διάπλους δὲν δημιουργεῖ ἔχθρους!... ἀλλὰ... φίλους!... Νὰ μάθῃς νὰ ἐκφράξῃσαι, μικροῦλα;...—Ὑδραίοπουλα-Μέφιτος

[ΑΘ'—126]

Ντέκτιβ Χ, δὲ μ' ἀποκαλέσεις νὰ... γελᾶσουμε! Μέφιτος

[ΑΘ'—127]

Πυκούριε, πληροφόρησέ με, ἂν ὁ Ἐδοστάθιος Παπαστράτης ἔφθασε στὴ Σύρο. — Δικτάτορες συνελήφθησαν;... Μέφιτος

[ΑΘ'—128]

Κατάσκοπε 33, δέξου γιὰ τὴ γιορτῆ σου καὶ γιὰ τὸν κινουόριτο χρόνο ἀπειρες καρδιόβγαλτες εὐχές.

Ἀσκή Καμέλια

[ΑΘ'—129]

Ἐξακολουθοῦμε ἀνταλλαγῇ Μ. Μυστικῶν μὲ ἄλους-ες. Ζητοῦμε συγγνώμη, ἄσους κκθωστροῦμε τετραδιάκια. Αἰτία γνωστὴ. Ἄσους : Συλλόγου «Διαβολάκια». Ἀσκή Καμέλια, Γαλανομάτα

[ΑΘ'—130]

Ἰσους, θερμὰ συγχαρητήρια γιὰ τὸ ἄρατο διήγημά σου. ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΗΡ

[ΑΘ'—131]

Μπαίνονας στὴ Διάπλωση, χαίρετὸ ἄλους-ες! «Τρελλοπαρέα», μὲ δέχεται ἀντιπρόσωπον Τριπόλεως; Γαλιζίο Πουλί

[ΑΘ'—132]

Πρωτομπαίνονας στὴν κίνηση σὰς χαίρετὸ φιλικὰ, Ἀλληλογραφῆ καὶ ἀνταλλάσσω κάρτ-ποστάλ (τοπεία Ἑλληνικὰ μὲ τοπεία Αἰγυπτίου) μὲ ἄλους-ες. Γράψατε : AMON-PA, Πόστ-Ραστόντ, Κάτρον Αἰγυπτίου. Ἄμον-Ρά

[ΑΘ'—133]

Ἐτάνα, Ἄρλετ βραβεῖο ἔλαβα ὅστερ εὐχαριστοῦ. Δορελάι

[ΑΘ'—134]

Τι κρίμα, ΝΤΑΝΙΕΛ ΝΤΑΡΙΕ, νὰ μὴ ὑπάρχουν μεγαλύτερες λέξεις ἀπ' τίς κοινές : «ΑΠΕΪΡΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ» γιὰ νὰ ἀπαντήσω στὴν [ΑΘ' 63]! ΝΤΕΚΤΙΒ ΦΑΝΤΑΣΜΑ

[ΑΘ'—135]

Υπερευχαριστῶ τὰ καλὰ διαπλασόπουλα ποῦ μὲ εὐχέθησαν. Μιχαήλ Στρογνόφ

[ΑΘ'—136]

Νινέττα : Μόλις λάβω τετραδιάκια θά σοῦ στείλω. Μιχαήλ Στρογνόφ

[ΑΘ'—137]

Νεφερίτι, γνωρίζεις ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο τὸν Ντόντη Ἀδαρινό; Μόννα-Δίξ, Τζόκεῦ

[ΑΘ'—138]

Δοῦκα Ὀλιγκαντῶ, μάθε δτι τὰ μέλη τὰ ἀποτελευτῶν τὸν σὺλλόγον μας : Σίλλερ, Σουριανός, Ὑδραίοπουλα, Πυκούριος, Θαλασοκράτωρ, Μέφιτος δὲν ἔχουν δώσει πρῶτικα ὀνόματα (Διάπλ. βεβαίωσια). Αὐτὰ γιὰ νὰ κλείσῃ τὸ στόμα σου...

«ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΙΣ ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΙ»

[ΑΘ'—139]

Αγαπητὰ Διαπλασόπουλα, ἀνταλλάσσω τετραδιάκια μὲ Μεγάλη Τάξη. Ἄσους : Γεώργιον Στραυρόπουλον, Ἀλκιδιᾶδου 101, Ἀθήνας (8). — Ἄλκην Θαλασοκράτωρ (πρῶτην : Σίφουνας)

[ΑΘ'—140]

Υπὸ μεγίστης ἐπιτυχίας ἐπιτέθη πρώτη μας ἐκδρομῆ. Ἐκτὸς Συλλόγου μας ἔλαβον μέρος ὁ Σ. Ἀστέρων, μερικὰ μέλη Σ. «13», μεταξὺ αὐτῶν οἱ Μεταλλοκράτωρ Ὀυσιροκόλος, Βασιλεὺς Δίξ, Ρόμπερετ Ταϊύλερ. Πῶς περάσκει; Ἄρατα; «ΤΡΕΛΛΟΠΑΡΕΑ»

[ΑΘ'—141]

Ἐγκρίνομεν Ἀντιστρόφωπον Θεουαλο-νίτης : ΣΑΝΘΗΝ ΣΕΪΡΗΝΑ. «ΤΡΕΛΛΟΠΑΡΕΑ»

[ΑΘ'—142]

Πρῶτος Διαγωνισμὸς τοῦ Συλλόγου «ΔΙΑΒΟΛΑΚΙΑ».

Προκηρύσσομεν μέγα ΠΕΝΤΑΘΛΟΝ. 1) Διαγωνισμὸς Μ. Μυστικῶν.— 2) Διαγωνισμὸς τοπείων καὶ ἠθοποιῶν.— 3) Διαγωνισμὸς Φιλολογικῶς (ποιήματα ἢ πεζοῦ).— 4) Ποτα ἢ ἰδέα σας γιὰ τὴ γυναίκα; (στὴν κοινωνία, οἰκογένεια κλπ.).— 5) Πῶς μὲς φαντάζεσθε; (τὸ Δόλλογο δηλαδὴ).

Βραβεῖα 11 ἐκλεκτὰ. Βραβεύονται σὲ κάθε διαγωνισμὸ α' καὶ β' ὁ συναθροίσας μεγαλύτερα βραβεῖα παίρνει ἐκλεκτότατον δῶρον. Συμμετοχὴ : διδραχμῶν. Προβασμία : δῆμιος. Περιμένομεν δημοστήριον ἀπ' ἄσους ἀναφερόμεν τὸν Διαπλασόκοπον. Ἄσους : Ἀνίτα Στάλλα Μαρκοπούλου, Δεκελιάντων 19, Ἀθήνας (8). «ΔΙΑΒΟΛΑΚΙΑ»

[ΑΘ'—143]

Ἀλληλογραφῆ, ἀνταλλάσσω τετραδιάκια, ἠθοποιῶν, καρτοβλας μὲ ἄλους-ες. Ἄσους : τοῦ Συλλόγου Διαβολάκια. ΔΕΙΚΟΣ ΑΓΡΕΛΟΣ

[ΑΘ'—144]

Ἀλληλογραφῆ μὲ ἄλους-ες, προτιμῶ Ἄσους Νεφερίτι. Ἄσους μου : Ν. Ἀδαρόπουλον, Ἀθῶν. Διάκου, 80 Βόλον διὰ Μικρὸν Καλλιτέχνην.

[ΑΘ'—145]

Ορμῶν ἀκράτητος στὸ Διαπλασιακὸν ἀστερόωμα χαίρετὸ τοῦς φίλους μου προκαλῶν τοῦς ἀντιπάλους μου. Μικρὸν Καλλιτέχνης

[ΑΘ'—146]

Ἀσκή μου τῶν Θεῶν, χρόνια πολλά. ΙΝΤΕΛΛΙΤΖΕΝΣ ΣΕΡΒΙΣ

[ΑΘ'—147]

Σὲ ἔλα τὰ Διαπλασόπουλα καὶ ἰδιαιτέρως στὴν Ντανιέλ Νταριέ καὶ Στρογνόφ, τὸ 1939 τρισευχισμένο. Παριζιάνικο Χαμίτι

[ΑΘ'—148]

Τρικλοποδῆς : Γελαστός Ἀντιπλοταρχὸς = Γαδαλάς. Ρόμπερετ Τέλλορ = Κοιτιουμ-τέλλε. Ντέκτιβ Φάντασμα = Μοάτσος. Μασκίτ = Μοάτσου. Νέα Ἐσμεράδα = Παπασιδέρη. Παριζιάνικο Χαμίτι

[ΑΘ'—149]

Ἐδχαριστως, παιδιὰ μου, διαν ἡ εὐκαιρία ἐμοῦ δοθῆ δὲν θά λαίψω ἀπὸ τὰ καθήκοντά μου. Μαγία Στούαρτ